

"מדבר יש — איפה הפנינה"

רק רחוק הרמאים חסרות

מחנך נשקף הנהג הפראי, ולמטה, קרוב במורד הגבעה, שוכנת וילות תרשה. ספרתי 48 בתים שנמסרים ידנית לשם. אבן כיסא את החלונות, שכמה מהם שבורים. עשירי פרצו מבין הרצפות כשכילים ושיחי מרכז יבשים שנישאו ברוח התגלגלו אל הכניסות המקורות ונעצרו בולתיים והעלות בקפידה. אחר כך מתברר לי שבקיר ארבע מאות משפחות ועוד תשקיע מאות ורבות ריקות, רוכן תרשה שאיש לא גר בתן מעולם.

הזאבים מייילים בחצר

לפתע הפתעתי ליר הבית המרוחק ביותר ניצבת מבצרת, רואים גם גגות עץ, שונת מנורות תרשה הסטנדרטיות של שאר הבתים. כשחוקרתי — שמעתי נביחות כלב, וקולות לרעם משחקים, חלילת היתן, פתוחה, ועלמה ופאול ששהי. היידיים כשוכנות הומינו, אותי במאור עינים לשלוח קפה. חורילה היא משולח ליפנסו למשפחה ישראלית, מוסנג שנקרא. מסתירים היטב, אנשים עובדים לא דואק עשירים. עשר דקות מעלי חקורתי, שאול ועלמה גרים כאן שנתיים לבד, בשכונת הרמאים על גבול מרבי ירמאים שסמכים. איש לא אשם, משרד הכניסות חללים את חשבונית כשתברר שאין קצתי קמע שמעניינים לנו, בה, העבר אחוז, ליר משרד-השיכון רבים התעניינו בביתם הזאבים, עלמה ופאול הם משוכנעים שהם ייכנסו ראשונים, ואחרים, גמליס, הם ברוח כליית הקינות. כיי שיקה שיקט, כלי שובים מבלי הצודדים עכשיו, אין להם שוכנים משום צד, רק ארבעה כיוון, אחרי למעבר, הם אורבים את מצאח רמון, לא חלמי שיעור, מי ששונה

מצבה רמון מתרוקנת.
יש אומרים: לא
מתמלאת. מאות רבות
של בתים ריקים, ומאות
רבות עוד יותר לא
מאוכלסים זה שנים.
שכונה עם דייר או
שניים. הרגשה של
נטישה. גם הרבה כאב
וכעס. ראש המועצה
מקווה לעתיד טוב יותר
כתב וצילם עודד ליכשניץ

בסאים למצאת רמון בשבת בבתיים המוראח
הדיוני משעת ואפשר לחשוב שזו עיירה
משוגשת, מודרת בלב המרכז, על עמודי
התאורה שכביש הכניסה וריבוסמלול עוד
מנפים והגלים מיום העצמאות, המרדבת
הרבות מרצפות באריחים צבעוניים ומסביב שמע עצים
וקי.

מכרס בניני ציבור, ניצבים מול רחבות גדולות וחשקים
המונעת המננים ובייבת השחיתות, חנויות, מקטרת, קופות
חלום — הכל בניו ברחבות, משרת אחרית של קביעות, של
מקום בעל איכות חיים גבוהה, בחור שמע, אבל לא חם, גם
מקום נעים במבטא רמון, השוכנת בבנין 900 ממורים על
שפת המצוק הנשל אל מבטא רמון חלודת.

משפחות בבנין חם, אמהות עם עגלות-ילדים וצעירים
מסילים כרוכות או יושבים על ספסלים וגדרות, רק מבניית
מקטרת חלודת ככביש, נערים עם אספנים נהנים לשוטט לכאן
ולשם, לוחמני בעליהם, כדי לרחוק במחיצות מראית במורד
הגבעה, אנשים כבגדיים כבגדים ויוצאים כפתח הכניסה
המסומנת, תמצא כמבנה עם קירות וזכוכית, מהמרחב נמשכת
חדר תעבורת ליד שיכונים, ולצד המפתח הצבאי שכלב תעור.
טו גורמים וצריכים עם גדר תיל דולג וסוככת שג, מעבר לגדר
אשר לראות חיללים במרים ובלי מרים, ומטיסה בקולות
כחלודת.

אחרי ההתנהגות נגמר הכל, לא הבתים, האנשים מגיעים
לשכונה של בתים-קטנים, ריקים, חדשים ומצוחצחים, מאות
חלונות אטומים מתריסים מוגפים והכניסות מנורות ונעלות,
מסות כמים וקרישים, הכל מוכן לקראת הירידים: שאינם
לפת בחירות, חבורי גו, רחבות חניה מרצפות, מתקני
מדרגות דרך לוח שבור באחת הכניסות אני נכנס לתוך
חלונות חשור, עולה ליריה ריקה, פותח חלונות לאור, מתכונן
לחלום חלומי, המספקים והבדים שבעקר והחידוד חודים
קטנים, הגגים והפורדים כבר חיי כאן, ריק שומע, רק מה דש
בבתים מורל, יש חלון פתוח, מצעים על מקטרת פרסות, נגמר
שחקן אגנבל על הגג היידיים בדרים בשיכון בן מאות ורבות

לא מעית, זוהי ריטה

היא את כל האחרות עד עירום המשית.
ירדנה פניה חלטה.
עפרה לרדת החליטה.
כי מי יעמוד במחיצתה של ריטה?
פה אחד האומה החליטה —
תנו לנו את ריטה!
בוקר וערב — ריטה!
ריבונות-של-עולם כמה זכינו שאותנו עשית
עם אנשים קרובות לשמעת את ריטתו
רבוני-של-עולם תודה לך על שאותו
זיכית
לחיות בדור בו חיה ריטה.
ועוד, ועוד, ועוד.

את ריטה שמעת? ראיתו?
לא ראית את ריטה?
איפה היית?
הרי היא את לבנו הרטיטה.
על כל לשון — רק ריטה וריטה.
והעיתונות פה אחד החליטה
כי ריטה היא ריטה.
אמנם היא לא ממלכת ולא מליטה.
אבל אולי לכן היא ריטה.
ואם לעקר על ריטה נכסית,
הרי בפי כל לצחוק היית.
בקיצור, אין לחוסף דבר — כי ריטה
היא ריטה — פשיטא.

שמואל בונים

ההיסטוריה צעירה תמיד מיכאל הרסגור

להציל את הצבא

סילס עזיץ

לדאג לתנאים

במלחמה כמעט עם כל אירופה המערבית —
נציחה לבסוף, הפלמ"ח היה רחוק מלהיות
בבואת העם? הוא היה חיל החלוץ של העם.
קשה לקבל את הסברה שצבא שבו פקדו פעם
מפקדיו, אחריה הוא צילם ללא ריבוס של
החברה, אין באמירות אלה שמץ של
מיליטאריזם צלא להיפך — אין צבא עממי
יותר מצה"ל, הבני כולו על גזס מילואים
בעת צרה, אבל דווקא בשל אופי העממי,
חובה לשמור על מנהיגות צבאית מצטיינת.
מה שעושה עתה ממשלת האחרות הלאומית
באופן אובייקטיבי הוא היפוכו של זו המון:
היא מרלולת את תוכנה של המנהיגות
הצבאית, מרששת את צה"ל מכשונותיה,
מורידה את רמת חייהם של הקצינים — שעה
שהאוליגרכיה המדינית-פיננסית-דתית
הולכת ומשמנה — למרות מאמצי הירידה
של ח"כ שפירא, מנהל-התנועה של הבנקים
מקבלים פנסיות של מיליונים, חברי הכנסת
החדשים מנפחים את משכורתיהם, וקני
המשלטים החדשים החדשים האנטי-ציוניים
הקוראים, ישיבות נפתחות לגשם המיליונים
היורד עליהם, אבל קצני צה"ל מקבלים
משכורות של חובא ואיטלולא, כי מבנים
אתם, אין להם איגוד מקצועי, לקצינים אלה
ואסור להם לרבר בנרון, אלא שהתעלמות
מבעיות הקצינים היא, בסכום, חשבון קצר
רואי, כי הם יעזבו את הצבא, אחר-אחר ובין
דואה ואו, ביום מן המחרת אחו יכמו עלינו
אויבינו, בידים את חולשת הצבא, יזעקו
הפוליטיקאים, מנהלי הבנקים והרעבים,
ועוקת-שבר, אלא שאו יהיה מאוחר מדי, וכן
לא ארוך לפני מלחמת יום-הכיפורים פרסם
לובה אליאב מאמר אזהרה — בו גיבא שאם
לא תבוא התערבות, יבוא האסון, צחקו
ממנו, הכל — חוץ מקומץ שמונים —
העריצו את שר הביטחון משה דיין, אשר
הבטיח שלא תהיה מלחמה בעשר השנים
הבאות, והשבוע עם לא-חכם להאמין כי מוטב
שארם-אלי-שיח' ללא שלום, משלום ללא
שארם-אלי-שיח', אלה פוליטיקאים, ישראל
על כל יש להגיד לפרס, ולפני ידיו.

יש דוגמאות רבות בהיסטוריה של צבאות
מתפוררים, לאו דווקא בעקבות מפלה, אולם
אין כל ספק שהתפוררותו של צבא תביא
למפלאתו בעת מבחן. הצבאות האיטלקים בסוף
המאה ה-15, הצבא הספרדי במאה ה-17, הצבא
האוסטרי במאה ה-19, הצבאות הצרפתי
והאיטלקי במאה ה-20, היו אכזרים מבפנים
עוד לפני שנצטוו בשדה הקרב.

כמה דברים אמורים? צבא ההגנה שלנו
נמצא עתה במשבר החמור ביותר בתולדותיו.
אם משבר זה יעמיק — חיי כולנו בסכנה.
הפעלת צה"ל במבצע של"ג הבלתי-
אחראי, ירדת יוקרתו בעקבות כשלון
המלחמה הזאת — המפלה הראשונה של
צה"ל — תנאי השירות הקשים מנשוא
לפעמים, תנאי השכר הקשים מאימים על
המשך תפקודו של צבאנו, קצין, אשר כתר
מקבל חיים, בתור רב-סרן — שכר השווה
ל-600 דולר ואף פחות מזה, מי יילך לשרת
את המדינה בתנאים כאלה? והניסיון בתנאים
גשוכים, תנאי החיים של הקצינים הפורשים
הם לא מעט משפילים, מסתרים על אלוף
משנה (מיל') המתפרנס ממכירת משקאות
קלים בקוסקס — וסיפורים מסוג זה אינם
ברורים, איזה ישראל צעיר וכשרוני יילך
לקריירה צבאית בעלת סיכויים כאלה? מכאן
שמי שיישאר הוא מיאוש, אשר ממילא לא
יצליח במקום אחר, עם כאלה יגן בעתיד צה"ל
על מדינת ישראל.

המחיר מכל הוא ארישות הפוליטיקאים
כלפי הראשונה מבניות קיומנו, יחס
הפוליטיקאים לצה"ל מסומל על ידי הסכמתם
לזרוק את קצין צנחנים ראשי, יצחק מרדכי,
לכבלים רק כדי להציל את עורבו, הם לא
אשמים אם מומתם בגשלה, כפי שהעיר השר
עור וייצמן, הפוליטיקאי היה מוכן להקריב
מסקי מצטיין, רק כדי שהוא לא יוצב מול
אחריותו — ומול התוצאות של הוראתו
החסרה כל אחריות צבאית, משפטית
והיסטורית.

הבלתי-אחראים מנסים לנחמנו באמירה
השדודה: כל צבא הוא בבואת העם, אם העם
רוח לגדות בן הצבא הוא נחלת, אני מסכים
שהחלאת היכרוד לשלטון ואי-הרדתו על-ידי
הבוכורים, אחרי, מבצע של"ג, מראה שהעם
עור וייצמן, הפוליטיקאי היה מוכן להקריב
מסקי מצטיין, רק כדי שהוא לא יוצב מול
אחריותו — ומול התוצאות של הוראתו
החסרה כל אחריות צבאית, משפטית
והיסטורית.

מדינת ישראל

המשך מן העמוד הקודם

כלילה כל האזור חשוך. גם הבניינים הגדולים על הגבעה, ורגם הכתים שמסביב. עלמה אינה מחדרנית, אבל לא נעים, בייחוד. היא היא לכר בבית. האורות היחידים הם בכביש המוביל לביתם. תאורת הדרך פרטית שלהם, שהמועצה המקומית הפעילה אחרי שרופקו על השרולק במדבר. עוד מעט, כשמספחת ששר תלך ממאן, יכבו שוב את האורות.

שני ירדכי הראו אותם לעזוב: וראשון חזר מבת העזיבתו
אל ארצו; שנישם מתוך ארבע-מאות. והשפחות במצות
העזיבות ימים אלה בתוך שנת ארבע-מאות. כל שנה שני עזיבות,
העיקר של אשוי קע, כאלה ששיביו הפקיד את עזיבותם
לחפשי. ואלה במקום את הארצם באים כמקום מה ששיביו
את העזיבות השנה את שאלותיהם רחב משפחות משרשות-
היקחות, שישבו במצות רבון עזו ומשפחות שנים ויותר.
העזיבות חברים טובים. המצות העזיבה את הירדכי. בתחלה,
שעשעו, וירדכי משכנות אחרות באו לבקר בבית הבודד. אחר
החמקסו הביקורים. כל דוגא אפשר ללכת אל הארצו, מצפון
עניה חסד גרול את קושה להלך. ואלה חסד חזון מלגן, ומצפון
כל-לכר, כל שום חבר. און שון ששינוע על הקסניה אם
רצים ללאת כערה. און ימיאת את הירדכי לכן קסנאמא מרגישו
עם אל מוה. און הולכים למסות קביצו.

ששלושת ילדיו ונכדיו יגורו לצדו, וגם הם מסורסים היטב. בנשיאותו הלך בין הרוחניים הקוויטסליים, בי המשאקוא תשלפון, במשיר מודרני משיר צבעוני ומגמרת מרומה. הוא פותח הרים ומראה לי את שכונת הקוויטסלים מאחורי הים הספר הזהב; שורות-שורות עם טורים של קוויטסל שומש על הגגות, הכל נחמד, הכל יפה, מחולק אחר אחר צופים נשורות בין קומות במבוכים כלבובים. אלה, בשקראים, הם ימי השישי. שלוש משמחת גדות הם כלב רחוב. מחולק לשיש אחר רואים את בין הקומות הריקים החזיתיים, באזור בין גרה משמחת ששור. בנרשטיי סוגר כל חלל שפתה, בידי אלה דלתות את השישיות.

בנרשטיי אזור יפה, קיפה, לרגל גמגומה, בי 1930, חי בתוצליה, כשנות הרימישים היה נחמד משאית, שמו אילה, כשהכביש עוד לא נסלל באספלט והחיה רדן רדן מקצולו בין ציפיה ומחברות. והי אטריאלי, ממייסדי מצפה הרדן, תיעד לו לרצוה למקום.

הספר היה עצוב ומרוב נשואים מעצבני
בהם מדבר על הנעשה במקום, דמותו, ומה
אז עזרה אחרת, שיש בה שורשים, ומה
חברה ותרבות עמים, שפע תענוגות, ומה
אפילו על מספר ותושבים, ומה חכמתם
על מקסימום האדם, שמהם כל מדע
אדם וחשיבותם, ומה מדעם על אחרת
ואז על עירם שחכמה שלהם התחברות
תושביו.

שמואל בן עזר ארצה נתן ב' 1949
בקיבוץ עמון. אחרי כן השתלב במקצועות
לפני שלוש שנים. שנה אחת בלתי
חפולים' במסגרת מועדון חתן לאו
שלושת חילדים. ב' 1970 עזר את חתן

[illegible][illegible][illegible]

השכלה נמורה ובלי מקצוע, אין להם אלא ארטניטבה.
במצבם אנשים יכולים לבחור בתחום אחר. שמואל
הוא אומר שכונן שחור חמוגנו לשגנו של שכיות
ומתקומנו בכששים. אזי לא מאר של עורא מא נתנו
לירחוס לקית שמענו תשובה ותר ואמנה בדקדת
דחדד ויכחן מאמין במועזת בעבודת קשה בממשלה
הזו של שבתה לבועות. כמה פעמים נמש עס פרס,
השטילט על ועדת חמברליט לערי המועות האידות
שקם מדר ממשרד המסחר והתעשיית, לבקוד איד
לערי מר מצאנו רבון.
שבוע. שעבר גבלת חתולה תשובה. חוועדה
החליטה לפלוט ממש הכנסת את תשובה מצפה רמון
הרומה. אז אולי לא יעורר עשיות לרוב התושבים,
שקרים נמון, וממילא כמעט לא ישלמו ממ. אבל, כן
יבוא. למקום משקיעים חדשים, ואולי לא בעלי
מקצועות חקלאיים אולי עורכיריז השאר עשירי
ישראל ותלשו לעבור לכאן מברא. שבע ומדבר חארי
גבול התפוזר. תשלם. חלם לטעם שמואל קרמ לכל
כיוון עבודת כדי שלא ילעס ממ עשירי גמול.

החוקים חשובים אחרת. שיקבלו תעודת חתונה ויהיו כרוכים במסגלי תזריית ומסגלי שוקם במספרם 400 במסגלי תעליית. וא שניו מהותי קבלו מענק 17% חסם. מהחשוקע במקום מענק. על 17% חסם. חקקת כלום עשיות אחרת. מצפה רמור למרכז תזריית-ד. ותיזריית ערמא. ויש כבר תחולתו במורם. קבלת אכסניית ערמא. בזים מרם ראשון ערמא. בבכל שוקון קרן חושש עשירות קטנת כמו מצפה רמור למרכז תזריית-ד. ותיזריית ערמא. ויש כבר תחולתו ערמא. קבלת אכסניית ערמא. בזים מרם ראשון ערמא. בבכל שוקון קרן חושש עשירות קטנת כמו מצפה רמור ראיתם. כמו עריות. קרן כיוון תחולתו מרמא. לא לתחפץ כלי הענן הצלחת מרמא. בכל תחולתו. מרמא כל חיה מאמר. לעריות למרד ולרובו מקצוע בתחומי תחולתו. על עריות. וא חתת. חרם תעסוקת תחולת. ארץ הצא. חרם תחולתו ערמא שניו כרן חושש. על תחולת הענן. ותחום לו מקום בראש סדר

שכחתיך. וכן אמר. שחתי. פניו סיני. וזה מרדכי
 שחזרתי קודמיה. כמקמי. אבל אין טעם לדון
 שפגותא תעבה. ויעד אפשי לתקן דברים. חלעמי
 למצוא רשון את מיקוד דרם. לבנות בה תעשייה
 בלתי נחת. לשר תבסחולו רבין ורדאיה רחבה
 ותמשיא וישא אחיה. דברים אים לא. אבל טעות
 למצוא רשון ופניו. כי לחזות במקום כמו מצא
 רשון ורדכי לאחרי את המקום. לא לבקר אותו ולקטול
 אותו.

כור' בנאר שבע הם עיקר התחשית של בית דבנר. לכאן, 80 ק"מ דרומה אל הנניע, מא' שהקם בעיירה הם מפעלים מרשים רובם קטנים וחלשים, שנסגרו רובם והתחככות הכלכלית של השנים האחרונות. מנרן אל, מפעלי השלוחה של מפעל התקטילי התלאכיני ששטח אל, הרגל, מנרן אל. כתר, מלטיק"ש של רכניונו, איש התקנים שותאבד, מנרן ג' אל מפעל הכדים "רפא" אל, ליון וידדאליקה", וז' רק רשימה חלקית.

[illegible]

על דור אחר הבחינו, על המרחב, שחבת חברות צעירים
היחלים למדעס וחורר באז מדי פעם מצטרפת משתת.
כשנאסנו ל' למדעס באציות את תרבותות היחלים, תחלם מהם
כיות מרומות על הרשש, לתארום לא, לאלה ולאלה-לא אפכא
שנאסנו מעל ומקטליס לאסרם לא, אלא מה שצרים, והבחינוס לא
שומעם; חרלי, נקעשת כיום חרלי אם ש' מהש שומריה ארתם
בתות חרלי, והאטוביסיס לא התחננו שני אטוביסיס
וראיים במרוא: שחב ממעס רמז אצות, ורשיוס למי שיער
השמש יבאר תשבת, צעירים רחיים אתם כרליס, לנאח
לכלות באצא שחב אז באציות, גס אתם, ומרביס לשלם
משכרם חרלי, שיעש שיער כרליס אחר, אחר, עוד לפני
שחם מהחלים לכבוש כחם על החילוי צמנו.

כלים מכריעים ברצון. עיתונאי זו חזקתה לשפר את שמעו, גם אם על-השמצה או עקרון של גניע למצפנה, ומה אחר, גם בפעולה. שומעים שניים שואר נכנס לדבריו השני או ששמו מהם מרדדים וזה, לפעמים קשה להחליט בין הדברים שבהם אכן לשמור וזה, בין גנים לכאן אותה בין העמים כהן לזר וזה.

אז בוח גורל מכפפה ב-1964, בלשון בה תגיע משפחה לעידוד וזה גורל וזה כאן, כרש מקצוע, מסקנה מבנים, והלך לבוא. משפחותיהן רבות להישאר או וכלכל מצא. עבודה במקצועות השונים לרבות בהן עבודה שותפים, וחיות גורלו, והתמקדו, אכן נעשה מחשבה ותמנע, פעם, בקר קיימת, בידי 100 שאלות מן השורה, וברשות התעסוקה אלא מניעה לזר השלמה הכנסה, כי זהו חיל משפחה. אבי שנה הכנסה למקצועות, שכן כמותו של בעליו, "תעורר" בתורגוליהו, לפעמים מהם, מה אף מלכות אף עבודה בשבתות, כשהוא על שאלו אכן נאלץ לענות, ללכת אליהם, שיש עבודה ובמקרה שבה אכן בצפה, גם כותבים וזה, ואפשר להענות משת

מחשבות.

[illegible]

צע היום: אין' מח לעשות

שר"י, כוח שדוּחַד בַּמַּרְמָקִים וּמַשִּׁיג דְּבָרִים לַעֲיִירָה. וְחַא
סִיחַ וְרִבָּה, מַסְפֵּר עַל תַּכְנִיּוֹת פִּיתוּחַ, אֲבָל זֶה לֹא מַצִּיאוֹתִי,
נֶשִׁים נִמָּאס מִחֻבְסוּחוֹת שֶׁלֹא מִתְנַשְׁמוֹת, וְהֵם עוֹבְרִים.

ש' שובבתי אחרי למצוא רמון חיה ברשעיותי, חיש לו
תחת דלם ומנחן כספית, לפי שבשעית שחתי אצלו
ס' כסיו, וכשתו כחצית, נאנחו חבורת רעונתים, גדלו
ואו, חתבו: בחנים ידעים, חל ראש חבצותי אין בנדרה,
אחרי, בוריה הגדולה שלו, על רשע חבצותי בעיניה
בשנשתי אין חות אחר, איש חבצותי, נמנח, בוריה חרשו
בשחטובו בערש כסיו, ועניו, שלא חל בוריה את
לילה שחור, מוצת אין פעול על מצב הבורים
שבא לכאן ב' 16 לא חלם שחיה בעל כעמו, איש אמר,

שכא חיו רק שבע משפחות, נגזלו לו צריק, שג. עם אשתו
הילדים, ויתר: חוק תרומות, בחרו הרף חוק כלבים
והחוק פרטים מקומיות וחרד מבעה לוסקי וחרדי, לפעמים
ש. דל. קם הניאו ממכילות מכאן שחם חשמו הרף וק
שעיתיים ערוב: משפחותיו לא הגרשוה, בתחלה חלמו
לישבו קאוסקוביטש, אחר כך זה חתומה, 62' המסמך הפך
לישבו עולים, האנשים עברו כשכירים בבניין ובמחצית הסבס
גם גרשונין עבר כשכיר, ועוד לאשתו בחנות הכלים
מכרן לחבריו מצפה רמתן מצריים בסמיים, מצעצעים נד
ריו בניין
חילדים גדול, בבית הספר הראשון חיו שמונה בתיאור, בחרו
עם מנחת חנוך, חילדים מגיל שש, ארבע ששורה לחתוב
לדוגמה, שבעים ק"מ, חל כיתוב: כל יום, א. שלדור
נגמיות מברשת שלדור ק"מ, חל קשה, אבל תעדיד נראת
שלדור בקוריון, רחב על חוק פיתוח, חלבו, ומצפה רמת

ראובן אורחה, גם הוא בן המקום. מספר שהוא עובד כובל, מפניו אשפת, וגם זה מול, כי קשה להשיג אפילו עבודה במוסד הממשלתי. הדבר – כדברי מרדכי – לא מאפשר לו לחיות לבד, והוא גם אצל הוריו. חצי מות. גם אם היה רוצה לחזור לבד, במצוה לא היו נותנים לו ידע ממש: מאות ידידות ומדורות רחוקים, ולצעירים חוקים מוכנים לתת זק שיטון ועזר, בעת הצורך.

נעים נמר עוד משרת בצו"ל, אבל יודע כבר היום, שלמלפא
 יודע הוא לך חיל יחיד, מה יעצות פה חבוא אחרי שיכוב
 יחיד, אל המצב של שיניך לך אלאן וסחלאן, אני מנבוא
 באבא, איזו עבודה אמצא כאן היום אני בא לוחשה, שישי
 להרים ולהבדיל שלי, ותיכף חוזר לבסיס, מעעם, את
 וקולנוען סדרו, ואם כבר יש סרט בכתם? משלמים שניים וחצי
 לך אחר כך הסרט נקדעו, ואם תפמיים במבנות גשרים
 נוסך נמל, לא שומעים את הפסקול.

היה מועדון נהדר לצעירים, אחר כך המהדרין והן, למעשה
זו גבנו את מערכת הסטריאו, אלא כן חרשתי את עבודתי
אין מה לעשות אחרי העבודה. אתה מתלבש שוב והכל על
דסטף לבגדים: אין לאן ללכת אחת. אני כסף: אני תוהה את
גם בלבקומט והוא אומר לי "לך מפה", אני מאמה בחשבון.
רבים מיחל רוצה ללמוד מאותן סיבות: אין עבודה
אופק", חישל חרש צוית אצל משעם בציורים.

הצעירים מדברים על מרטקציה המוצעת, על חזקת העובדים
גנופה שהיא מעסיקה, 140 איש, כמו כידור מדינה, שרבים
עם קרובים וידידים על בכירי המועצה. על סמפול של
גורמים הצעירים לנוער הצעירים, אבל מכובדים סכומים גורמים
מבצעי ראווה מיותרים מחליפים מרעננות סגורות
דברמה במרעננות בצעירות קטנות ומשולחות ויהיו הצעירים
לחגים שלבני המועץ אין עזרה, אבל לצייד מועצים
ברים מחוץ, וגם כושים עבריים, דראש המועצה נתן להם
כוכב העסקאות, למרות שהיו אפילו חוזרים במדינה. אבל כינו
היו מספר על אכזבות: תועם מרטקציה הצעירייה
חלו, שהם כל דור, שהקים שילומי עצמאית במחית
מועצה, "תלמיד" – תושבין שילום מצפה רות, הוא סוף
ויו בהבטחות המועץ צעירים, אמר שיעשה תרבות, מה שנקרא
שילוב עם אנ רועותי לו. אחרי הבחירות הצעירים לקואליציה
עם אשונה.

בשאר משתתפיו בחמישה ישר עקרים. והיה שמצויל בשאר במצפה הוא ועלם כהן שאמר בשבחונו. וכל ידליו נאן. והעקס שלי". וכוונתם אמרם לא קשה להיות פטרונים ועצמם מספר שמוכסות לו עבודה, לצד ועודו במסעדות המזקנות, אחרי שיצומא את הצבא. והשכסאב נאן מסכסס: "עקס עליה מאמר בכתב, במצפה נחמא נגינה בלז המברר". מררם של איפה נגינתו קיממיוס של חמא חמא בלז בשביל מצפה נחמא. וגם אליה שחונתם ידוה. חמא בלקמ. משכסילם לארצות את המוסק. מנחמא הכלל עונרת כבר היו הם עיתונאים. סימורו אותם על מה שכווא אחר כן הלכו לראש העצמה, הוא שנכנע באתום למלחמ חצי דברים".

רוס – וכולם ברחו

ליתר אהבה, קשר נבחר, חבש ביטה, מתקרב בצעדים
מרדדים, טויל עונג שבת, ולוקח אותי לראות את ביתו.
אם במצות רמון מ'61, יש לו שכנה בנים, חמישה כבר עזבו,
ישיש יעוזב בקרוב, יישאר רק הצעיר.

[illegible]

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1. The first step is to identify the main topic of the document. This is often found in the title or the first few paragraphs.

2. Next, you should look for the main points or arguments. These are usually presented in a logical order, starting with the most important or controversial points.

3. It is also important to note any supporting evidence or data. This can include statistics, quotes, or references to other sources.

4. Finally, you should consider the conclusion or the overall message of the document. This is often found in the final paragraph or in a separate section.

هذه في الأصل

۱۱۱۱

הראשונה שרון לתמונה. בסיוד שערך במפעלים ההדפסניים של הגליל והעילוי שמע שרון על קשייו של שניר, ורלא היסוס הבטנית "המנעל" קום יקום. את "המנעל" רבים אמרו לנו — אל תאמינו לשרון הוא מפור הנתחון בכל מקום. הרון ונתן לערים מעמל של ישרים סיו א. ואל תאמינו לו! מאטט מיה. כיום הירן א אולי מעונו, הכאטם להקשקש ערעלם של חברי שניר ביוכחם הפנימיים נמטר באורח רשמי שומעלם אכן אושר, ווכו להכרז רשמית.

בִּידְרוֹנוֹ כָּלל מְקוֹם אִשְׁפָּרִי, גַּם בְּמִשְׁרָדוֹ שֶׁל
 שָׂרֵן, כִּיקֶרֶן הָרִצִּיף, בְּמִסְתּוֹת לִכְלִיִּים
 שְׂנוּיִם, וְהוֹדֵרוֹ לֹא מַעַל בְּלִי סֶפֶק שֶׁאֵין,
 אִישׁוֹר הַמַּעֲמֵל וְהָ עִיר מִצְמִיץ הָאִישִׁיִּים שֶׁל
 שָׂרֵן, כְּמוֹכָן מִשְׁמַרְטִיחֵי הַפְּרִלִּיטִיָּה שֶׁל שָׂרֵן
 וְבוֹרֵאֵי מִשְׁפַּעֲלוּתָהּ, בְּלִנְהֹן, לֹא וְזוֹתָ
 לִתְהִיבָה לִשָּׁא אִשָּׁ בְּשִׁינֵי, וְרֹאשׁוֹ עֵדִי וְיָתֵמָה
 בְּמִסְתֵּי הַמִּקְדָּה הַמְּלִכִּית, כִּי אִישׁוֹר אֵינוֹ
 מִזְנוֹ לַחֲרוֹן מִחוֹבֹתָיו וְלֹהוּטִים לֹא אֵת
 הָאִישׁוֹר, וְעַד לֵאלֹהֵי הַחֲשֻׁבִּים לִירִידֵי
 הַפְּרִלִּיטִיָּה, אֲנִי חִיִּיבִים לֵב, וְהוֹמַתָּ
 לְנוֹכַח הַמַּעֲמֵל הַיּוֹמָתָה לְחֵדָה
 אֶלֶּמְסִרִּיתָה, אֲשֶׁר מִיכָּה.

כאשר הבא דבר כמעט הראשונה לשחית
קייבון. כה נטשלים חלק בדרך כלל 30
תברנים בשבירי. דבר הנמשך מרד הרס
כמעט את מתנגדים. אך למעשה חלק
מתנגדיו אמר, תוך כך ריון. שרצוי היה
שחקינו והרציו ייתן את רעיון על כך. למה
עלנו להיות שכן והרציו והרציו.
שחקינו והרציו ייתן את רעיון והרציו והרציו
נפעל להפחית. אומדן ראובן מוכיח והרציו
ולדבריו שחקינו. גובר הקייבון.
אך נכנס למעשה גלעיה. מהחלוק
הנכרין של המפעל, אשר היה לו כבוד שאם
שרון ישתתף בתוכנית המפעל ייתן דבר
לפרסום. אך ובוודאי והרציו והרציו.

המכתב שימש עילה לכנס שיחת קיבוץ נוספת שהתקיימה ארבעה ימים גדול את התחנות בשו"ת. המיטות לא יותרו, הולד למימיות קיבוץ התיא, ועורר את המרשה כולה בשעה שלישית, שבה המאכלות, גם בפעם השלישית, שהיה חסר מכלל מפעל רמיית, ושקט על כל נגיניה. כן יצא ויחזק

מבוא, היתה אפשרות להקט לטיס קטן ככלל, ואי מיני קיבוצים ארים, גם באור שלטו גם במקומות אחרים, ששטחו לא ערכו חזרה רשימת מפעלם, קטן במעט מחמתות חזרה ומימיות פנימי, אך אחרת כשראית בצרית, זה לא אמר, שהמיני שמיני רוצים את שו"ת את מוסר שמיני חסר לומר על המפעל רק שלא רוצה. אי רוצה לראות אותם בשאלה מוסרית הותאם כמלא ותורתה אחרת, לא נסתרה, הותאם אי בקיבוץ התיא נאמר לנו מפרש, שמיני שמיני חסר לא לחזות את שו"ת ליפור מאחורי, אך

החלטה שישו, וכן – לומר את הדברים למען הקיבוץ, וכו' – נולדו".

ג'מס, מוזיקר הקיבוץ הארצי, סבור שהחלטה שישו ניתנה מיותרת. לדבריו אפשר היה להימנע מחלטת המפעל, כפי שעשו קיבוצים אחרים. אפשר היה להתפסס במסיבה פנימית של הקיבוץ, אליה היו באים, ממילא, בניגין ותזמורת האורקסטר, וכו'. היה נמנע ויחזו פנימי חזק בשבילי, עם כל התשקיעים והדברים. כבר, אולם ג'מס מרגיש, שהרגע שהוחלט על חזקת המפעל באורח רשמי לא היה מנוס מחזקתו של שישו, וכן משמעים על ניסיון לאמץ את שישו ממשקלות כלליות. לרובי – אולי, מרבית של מידת האשכנזיות.

מאשר, אמנם, תמיכה בהזמנת שרון, אבל אף
ורק אם הקיבוץ יחליט לערוך תזונה רשמית.
לא מדובר בו על חובה לחמוץ את שרון על
מקרה.
הטקס התקיים בנוכחות שרון, אך הציבה
לא תמ.

[illegible][illegible]

אס"ד

[illegible][illegible]

RESEARCH The authors of this study, which was published in the *Journal of Interpersonal Violence*, used a sample of 100 couples who were in the process of separating. The researchers found that men who were violent in the past were more likely to be violent again in the future. The researchers also found that men who were violent in the past were more likely to be violent to their children in the future. The researchers concluded that men who are violent in the past are more likely to be violent in the future.

היה ידע מעד מאד אם המלך הראשון
שלם ארצו שלו ישרכו בחירות אשדות
ה דוואס חתם על שמואלר שמה כבוש
ה דלור לשו היסטורא בעמודר להצעת יד
אסתר

אב כחז מלודיטור על ידו חוגר פלמ
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד
מלודיטור חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד
ה חסודו ופולמוס המלודיטור ידו חסוד

[illegible]

(סוף בעמוד 734)

هَذَا مِنْ اللَّهِ جَلَّ

מאת אתי רוזני

[illegible]

במסגרת גימנסיה הרעליג'ז ד"ר פרנץ יוג' ביקורת קשה על הכתובת על השלוחות הלימודית. לפיכך לא ממלאת התלמידות את תפקידן העיקרי - לעזור לא בעיות בית-הספר, אלא כל שלבו.

במחנה, תכנית השידורים השבועית, ואלה חוזרים על עצמם כל חזמן. בתוכנית הביטחון, למשל, חם אל חודש דבר ב-15 שנים האחרונות, ושם יש כל בעיות במרות א' וב' ביחד - ידברתי עם פיזיקאי מעולה במקום יוצמנו, אם הוא אמר שבמצמד שם משרדים בביקור, אלו תוכנות: שעות בנות 15 שנה. תגיל, קדקדן קדקד, ש' שום דבר. נעשה. ולגוריו, כל ברור. לי אליה תכנית: אם עשו ש' 10 השנים האחרונות - אומר: אנו מאמינים לו תלמידות של מעליהן: תכנית: תלמידות לערוץ ששני, לדעתו, אין גם מקום לערוץ חדש! למרות שא תכנית מצוינת ואף לא לקרובים קרובים: אם יש כי תאמינים שא תכנית טובה.

ידידי, חן חיו, קולחום, אהלים, משגים ומקומות בחדשות ומסביר אותם לנו, אין תכנות סיום: בחצי שיעור, או שיעור ושערי מלומדות, יש לנו גם בעיות, טיפס על הבנת הנקרא בתוכנית חלפניים, 84 תלמידות מתקשים בקריאה ובתרגיל, ונתקנו: סלוליות, תאמינים חילת: משקעת ונחמא: אבן - אין ברור תכניתם שם משגים.

אין שום חידוש והן אינן קוסמות לעז. והאמת
והכלל בכל המורדות עד הצבות
כקצת טעם יגוב לא תחת הצלחות כמשה
החידוד והחוראה בהתחברם. אלא חמה מורה
לבהתחברם עד נכונותם לסמך. אלא תחת
מחירן. ואינה שואלת את מנהלן מהתחברם
תכניתם הם אדוקים. אלא חיתת עד חידוד חיה
אומר להם רבות. לא מקבל את הענין חלש
לבהתחברם.
אם רפי לבא. אינן מורה לאמת מנהל
למחשבות המורדות עד המלך. שבתחת חמשה
המקורות הם. רובן קמות בהכרח על יסוד ענין
והרשם ויש. שום מקבלים אותו. גם מחש
מחשבות יחד עם עד משה. רובן ממשלות חמשה
משמעות חמשה. ורובתם מלכות כולן נכונות
שום מהכנית סכנה אורח שום תחת חמשה
שבתחת זה חיה גם עשר אדות כלבד חמה מנהל
ביום שבתחת חמשה אדות.
לדעת לבא חמשה לעז. באין חמשה מנהל
בבואר ובאר על ביום. פדמן חמשה. גם
עובדה אלא עולם אור נכונה חמשה. חמשה
חמשה ובתמן תחתם זה וזה. שום מקבל
חמשה אלא מנהל חמשה מורדות. אלא כל
דדד.
תחתם מסביר חמשה חמשה מנהל חמשה
למחשבות. כי החשקתם בתכניתם כמנהל חמשה
חמשה חמשה. אלא חמה על חמשה חמשה.

[illegible]

והסיבה זו מובנה מאלוהי הלימודים שייכת למשדר החינוכי, בעוד שהכלליה היא רשות עצמאית המנוגלת על ידי הוועד המחליט על רשות השידור. ולכן — מתמרמרים בכלליה — נהנה בזה שר החינוך בכתבו וחתמו, בעוד הלימודים וזכה למיטב הפיקודים. והדבר לכך את השפל בו שרויים עריני הכלליה, לאור שנים של דרס משהיה ידני מנהלים מטמנים פולטיים. מוכן להלושין איך נוצרו המצוות המנוגלות היטב בידי הלימודים.

בסביו. לאחר שנת שנים ניסיתו להשיג את ההלימה
בתחום משרות. בתקופתם של אלון ודליה, שר החינוך
סארי, לא רצה להלימה את התפקיד שיועד לה —
השירות לבתי הספר. אולם משרדה מלחמת לבנון, נקעה
נפשם של שר החינוך ושר הכלית והביטחון, ומיזמו
להלווייה להלימה את מפקדת הריגות. ערב שבת (בשבתון)
על ידי הצ'ל שחברו את הכותב והרשות באשרו של שר
הביטחון דאג אריאל שרון) אישר שר החינוך, ובזמן המרת,
המשרד קימה את לפ' חוק רשות השירות. מאוחר יותר נוסף גם
המגזר שניתן לה לפ' חוק רשות השירות. מאוחר יותר נוסף גם
מגזר המוסמכים, המשרד בין שתי הקבוצות. במקום הללו
"דולס" — תבנית הירייה ששיקפה הכלית, חוק הורדה
מחוקק משום שזמן השירות נוסד להלימה. חוק זה לא
קורבים קורבים — האגפים שאהבנו ותבין את תחושת התסכול
המלווה את תהליך הכלית.

אלא שתסכולו לא מקצועי מלווה גם בחיוב מסוים
בכלית ורעם על הבוריונות שסמכים שרת את הגלית לטו
בשירות. הלאה שרדע תמשיך השירות של הכלית מסלה
את ההצעה. הוועדה קבעה כי העברת ההגלה בשירות וזי
עשויה להתפרש כאירוע חגיגי מטעם רשות השירות, עצמה
ולא תאשר שירות.

באשר לשטש את הגלוי בין פעולות הרשות לבין משרד

שירות במימון של בן מנחם" — קובע היועץ המשפטי של רשות השידור, גלן כהן. ולכן הצענו למפעל הסיים כי קטעים ממסמך התגרלה ויקלטו וישודרו בתשרידי שירות. הדין ממעל הניח את העוצה את השירות וחי' ללימודי, וזו קיבלה את ההצעה והגם את 200 אלף דולר לכל שירותי השידור.

כך אירע גם עם שירותי השידור לאיסור העישון, שנספלו לתשרידי עילי ללימודי לא נרתעו מן העניין. ההיום משדרים התשרידי עילי ללימודי לא נרתעו מן העניין.

תגובה ללימודי: כבר לפני 20 שנה לא התחשקה להלימודי בשידור לבריחסר את שידור הכביה ותוכניה לכלל ההשפחה. כמו "עבירה בסימן טוב", שנועדה לעולים ותיכס, מבצ' משפחתי", שסקנה בשידור משפחתי, יועץ ההגו"ח שידור לומדי, ובכניה נוספת שיועד כולו לציבור הרחב, ושודרו בעשות השידור של הלימודי. מאוחר יותר,

התבקש על התינוק ונולדו המר לראובן ככך שמלחיותו תשור
הם כחופשות, על מנת שהיילדי לא יתרוצצו בהם בחובות.
ה'הלילות נענית לאתגר והסיסה 300³ שעות שידור,
ההכלולות גם את ההורים, לא רק את הילדים.
באשר לשידור הגרלה הלזוט כשידור חי – הדבר מקובל
בככל העולם, ואין זו ראייה שום סיבה להמנוע שידור של רוע
העולם. אלא כדורע ממלחית אחרת. מהם שמוזרבו ברוש
על מ'למור עיליות, שהמשמלה אינה יכולה למנוע בכחות
עצמה. וכו' גם שאנחנו וקוסמו של חלום רבתי תשרי, שכן
תמקצצנו קוצץ ב' השנים האחרונות ב' 700 אלף רולה, ושל
ככללית אין אנו נהנים ממספר הגהרה.

ובעיקר לעזרת שנינו ולדורכרטיסו עם חברי המפלגה, שאנו
לחסידיהם על-ידי שר התרבות והקשר ובלעדינו ינוא, ינוא,
מצדד גם בהקמת תערוכת השני במסגרת התערוכה הלימודית,
בנגיד לחברי תועדו המנהל האחרון, המעריצים כי יקום
במסגרת הלימודית הכללית.

מטל מקום ברור למדי כי המצב הנוכחי, בו משרדת
הלימודית הנוכחית לכלית, בתקנון פוליטי, ללא שום משת
יציג, לבר מקומו של שר התרבות, אינו מצב ברא, והוא
שומרת, אמנם, הלימודית על כללי התאגדות השירותים, ושר
התרבות הנוכחי אינו מתערב בתוכן השירותים, ואולם, במציאות
שירותית קשה לרע מזה שה תהיה שר התרבות, והוא ינוא
חאבק על הרעה כי משרד משפטי כלשהו יתקע יתקע כשהוא
שירותי, יתקע עת נראה כי הסיבה המהימית למחלוקת בין
הלימודית לכלית לאו ורוקא שעות השירות, הלימודית
ובקצול על תערוכה השני, עליו מתחייב היום השירות, והוא
הכללית הלימודית ומשרד התקשורת, לכלית, המשרדת גם
עוד, שעות שבוע, שר התרבות השני את בעיית שר רבים
800 שעות, ובמקום כלל מחסור בתקציבים להקמת
התוכנית (הכול גדול מתקציבה של רשות השידור מיעד
לשלוש מחלקות לאותם 800 שעות).

הלימודית, במקצת 274 שעות, המשרדת 52 שעות
שבוע, ואשר תערוכה השני לצאת מחסותו הלימודית מאד של
שר התרבות והתרבות, ולהפריא אל עולם השירות, תיש
ממסע, אין ספק, כי בתוספת המעלות הקטנות על פוליטיקה
שירותים שפוליטיקאים יציבד הרבה קוסמט, הרבה יותר מ
הקוסמט בתכנית הלימודית לבתי-הספר, שלא ילימודי מהתורה
הלימודית על התחלוקות של הכללית הלימודית כעונה
תערוכה השני, שר — בהכנסת סרטים ובשעות השירות גם
חד, אל שתערוכה השני תהיה, בשלכל ור למשרד התקשורת.
כל שכלול הלימודית לעשות הוא להקטין עובד כ-15% מ
תוכנית שותדורתה, ואולי מצבה ותמרימה על הכללית אינם
עודדים את התמרימה של הלימודית.

וכך נמשכים תהליכי ההמאס, והמאס על שעות

סופר יפני, משבמו ומעלה, איש רוח שמרני מן הקנאים ביותר. "סופר בארבעה פרקים" זוהי כותרת המשנה של הסרט על יוקיו מישימה, שיוקרן בקרוב אצלנו. הסוף - הייתכן אחרת - מוצא של כבוד: הראקורי

מאת יעל שורא

קו אונטה, כסמוראי, מגלים את דמותו של מישימה בסרט

מורתו של סמוראי

שרים והמישה בנבמבר 1970. יוקיו מישימה, גרול סופר יפן מבני הדור הצעיר מבין את עצמו בטקסיות מישימה אל מותו. אותו מות נכבד, מרגע, מבפנים בו עמק ברום ספירי. אותו מות יפה שיש עמו כבוד של סמוראי בן הדור הישן. מות על קידוש ערכים, שום אנכוריסטיים אסילו ביוס, השבדיה ערירי בקסמה החמקמק של המפורת. הוא האמן בכבוד, באהדה, בנודה, הערירי את חושי המושלם והגדול לכות ולמנות, כל הקרכים המסורתיים של יפן ושיאורלית, אל מותו בראקורי והלך בשוהאל לבוש מלך רגל ועד ראש במדים יפניים, מבחוקים ומבחרהים כשל קצין האוסטרל הונגרי, מערבים בירי מעגב צרפתי, ולא בקיטו המשי המסורתי. כך ראה אותו הבמאי האמריקני פול שריר, שניסה להקיר את פשר התעלומה הזו הקריה מישימה, אבדו יפני בן ומנט, גיבור גרול מחדשים, שניסה להפוך את חייו ליצירה אמונת.

פרשת מישימה הסעירה רבות את דעת הקהל ביפן של ראשית שנות ה-70 ועד היום הוא נחשב לנושא רגיש לבני משפחתו. וליפנים, גם סרט מותו היה דמות שנויה במחלוקת לתפישת המערבית והיפנית כאותו איש שהשתדל להיצמד לעבר וכעס על מות הערכים, על נהיית יפן אחרי החברה המערבית המודרנית, ועל הפיכתה לחברה מתועשת קלאסית, אך יותר מהמערב, ממנה העתיקה את רעויה התנהגותה החדשה. הוא נוסח להילחם בהשטת המערבית המערשת החדשה, מסורתית, ובעיקר בנטייה לאומנית מיליטנטית, אך משכשל לא דרשתה לו נאחזת להישאר בחיים. לא היה לו עוד כשכלי מלחמה.

מישימה היה גם סופר ששילב את הכתיבה ליפני ולאמריקנית ולערכים מוסריים גבוהים עם תפישת הכוח, העצמה האנושית והגבריות, היפני שבאמנות הקרב והלחמה — שילוב מור, כביכול, שקסון את הבמאי שריר, המתעניין כבר בשנים לתרבות היפנית. אותו תסריטאי לאגוד שריר, לימד ביפן בעת, כשמישימה האבד, גם מול ביקר או ביוס, את נהייתו אחרי התרבות האחד, כבד בתסריט למרטו של סרטי מולאקו "האקדוק" על אודות גנגסטרים יפניים. בן ניסה להתחקות אחרי התרבות השונה, חורה למשגיח מערכים. בסרט "מישימה" — סיפור חיים בארבעה פרקים — משיבים מול ולאגוד, שכתב את התסריט בצורה לחקור את התרבות היפנית דרך חי מישימה אבל זהו הקריה ודך עניינים מערכיות, שבסופו של דבר נשארו: הקריה על זרוע של מישימה, האיש שיוצא את עצמו בלבד, משימה, בעיני שריר, מישימה את האדם

המודרני, המתעמת עם הרגש של אסמטה הקיום. הוא הרגיש שהוא ככלול לא מסוגל לגעת או שיעור בו. הוא לא הרגיש בבית בחברה בה חי. בשבילו האמנות הייתה הצורה היחידה של תקשורת, אך גם היא לא הצליחה לעזור לו. כדי להרגיש קיים — הוא נדחק לכיבוש המנטלי האנושי של המוח. אך מישימה היה מעל לכל אדם יפני. סתום למושגים מערכיים מקובלים.

מי היה מישימה? איך להבין אינטלקטואל משכמו ומעלה, שחי בסביבה בורגנית, ויום אחד קם ומתאבד בראקורי למען ערכים מוסריים ערטילאיים שריר חילק את סרטו לארבעה פרקים. בכלים יש עירוב של מציאות ביוגרפית, עם המוחות כמה מספריו הגדולים של מישימה, ששיקפו צדדים באישיותו ואת שהתרחש בפניו. חשוכה ומעונה, ראשית הסרט בוכנת הטקסיות המרוקקות של מישימה לכיבוש התאבדותו בסמוק. מישימה בן ה-45 מתעורר בבוקר במיטתו היפה, בודק את גופו החשוב, ומתלבש באיטיות ריטואלית במריו היפים. הכל בבית מסודר, מוקצן, מוצנח, מערכי מאד, ויפה עד כאב. הקוסמית בין היפני למות הצטמצם במדרה, יופי הוא גם שמו של הפרק הראשון, בו מתוארת לירותו של מישימה במלשכת בשוורל, בן "דוד" של המפקדות בספרו "מקדש הביתן המוחל" — שנעשה בסרט בעיצוב מסוגן מלאכותי, צבעוני ותיאטראלי. גורש בטקסיות ויופי מעוקר, כמו תעולם התאבדות, בהם הקני מישימה את עצמו, כי לא יכול היה להיות במציאות כמות שהיא.

הקשר בין יופי מין ומוות

הוא נולד ב-1928, בנו של סקר בכיר בממשלה, לידותו תמוקרת עברה עליו בביתו של כותב הירודות, אוויה של דקנס יפני רחוק. בצל סבתא ממורשת, לא עזר שום עם הילד דוד חולש והחלילי, אך תרמו לכשרונו המתעורר. או גם גילה לראשונה את משימת המיתל לבני מין, כשראה את תמונתו של הקרש מנג סנסטין עורם ומעונה בספר רת אירופי, שן. והנה לו קופתו הראשונה, שוב קשר הדוק בין יופי מין ומוות, שבו עור רבות ליי מיטי בריצות, שני מרכיבים אלו הם שעיצבו את אישיותו המורכבת: חנוך הדפיר החולני בלילות, ונטייתו ההומוסקסואלית, הם המפחך העיקרי להבנת חזירה מישימה. שנתים לפני מותו, בשנת 1968, וקדם מישימה צבא פרטי שפורכב ממעריצים צעירים, הוא כינה את צבאו "מגן החבר'ה" ולחיה, יתקן, שפיתוחי-החן והגבריות אחרי חרבות וחרבות

צבא רוחני שמאחד את הימין והשמאל, בעד למות ולויאליות לקיסר, בעד יפן סתורה מהשטות מערבית, וצדד להחזיר לקיסר את כוחו וגדולתו. מישימה אינו את צבא ככל צבא מיליטריסטי, כי העריך את היפני שבאמנות הלחמה. אולי היה זה פיצוי על שבועותו רצה למות למען המולדת, גיוסו לצבא בנחה מטעמי בריאות, למרות שקרא לבטל רוחני הוא ידע שכבודו מופת ניהוג מתבזה בצבא סתם שטופה כמות, מותו של ומות ארבעה מסיקורי.

בילדותו החלושה ובגרותו "הלקיח" (כפי שחם את עצמו) תלוי הפתרון לחלק זה בחייו. שריר ניסה להחיש את אף שהושל עליו מגבלות רבות, אלמנטו של מישימה יפן הטילה איפול מוחלט על חשיפת המשפחה וההומוסקסואליות בסרט, אלו הוכרו, רק כעקשיו וכחשן.

מישימה היה יוצר רב-תחומי, איש נכנסת-אמיה, רב-תחומי ורב-תחומי, מוח חקרני שהתעניין בכל, הוא היה סופר, מאד, פרסם 40 רומנים (ביניהם: "המקדש המקלל", "הגלים", "צבעים אסורים", "יודי המסכה"), 18 מחזות, שישה קצרים, מסות ותסריטים. את סרטו הראשון, יופי מין פריחה, פרסם כבר בגיל 23. התחילה לא אהדה לרגל, אך אחר כך, תרגומה לשפות מערביות, ובשנת 1960 היה שמו למפרס נובל לספרות. אך זה לא הספיק לו, הוא רצה להצטיין בכל רוב, מעולם לא שבע מזה, מיהו, ויהיה לישלמות היתה חלק מהאידיאלים של יופי, כשלא היה לו רצון מגורו, והסופר, ובשל הדחף לשפר את יופי — לאובססיוו בכל הקשר לפיתוח גופו ושריריו. זה לכת את שריר בחלק השנה "אמנות", המבוסס על הספר "יופי מין" וספרו "הקשר בין יופי מין ומוות", המבוסס על הספר "יופי מין" וספרו "הקשר בין יופי מין ומוות".

מאת יעל שורא

המיליטנטי, כמו הגיבור בספרו "סוסים נמלטים" גם הוא ביקש להשפיע על החברה לא רק כאמן, הכתיבה לא גרמה לו לקטרוס, הוא חיפש דרך השפעה פוליטית. כאותו יום, 28 בנובמבר, נסע מישימה עם ארבעת מיקודיו הנאמנים למשרד ההגנה היפני. הוא חדר לחדרו של הנגיל מישימה, חתף אותו והסגיר בחדר. הוא ביקש לנאום לפני חיילי הצבא ונאומו אש, הוא יצא התוצה אל המרפסת והאם נאום נרגש ונאוש. הצבא חייב להיות נשמתה של יפן. לאומה כיום אין כסוס רוחני, אם לא תתמכר כי לא יהיה לכם עתיד, ודוק, יחי הקיסר" למול קולות הבו שהטילו בו החיילים, שלא ירדו לסוף דעתו.

שנתיים קודם לכן ביים מישימה, על פי סיפור קצר שלו, את הסרט "פטריוטים", שם, כשהוקרן ראשית, הוא התחפש לסנט סנסטין המעונה מתמונת ילדותו, ואחר כך ביצע סופרו סמוראי, כשבכשל ניסיון ההפיכה הצבאית שלו, שהיה יותר רומנטי ממציאות, תקע מישימה את הפגיון בשפולי בטנו, ממש כמו גיבורי ספריו הרומנטיים שהיפשו את אושרם, ותתלו באידיאלים שעבר זמנם. על פי תאוריית חיי: הערצת הקיסר, התעניינותו במיסטיקה השניסו, הערצת היפני שבמנות, לא היה לו מוצא אלא במוות, הוא אמר: "מקצועו של הסמוראי הוא מקצוע המוות. לא חשוב ער מתי הוא חי, המוות הוא בסיס כל פעולותיו. ברגע שהוא מוח, או מתעלם מהמוות, הוא אינו סמוראי עוד." מישימה, כמות, היה כשיא פריחתו כאדם וכאמן. בספר "בית קידוק" אמר הגיבור, אחת צריך למות כשגופך כשיא פריחתו.

פול שריר אמר שלמישימה היו הרבה רעיונות שלא היה לו כל חלק בהם, אך למרות זאת ניסה להעביר את דרך חשיבתו

בצורה האמינה ביותר שיכול, אין זו הפעם הראשונה שפול שריר עוסק ברמות מעונה ומיסור, בפשע ממסככת, כבר בתסריט לסרטו של גרין סקורסו "גנה מנית" הוא יצר את דמותו המעונה של גיבור עירוני, חמור התענייני בדמויות שאינן חיות בשלום כערך, שבמנות להימלט מממשותן הפזיז, אמר.

את הסיבה לעיסוק בדמויות מיסורות אפשר למצוא בעברו כילד, במשפחה קלוויןסית-שמרנית אדוקה, שרר, ביום 38 היה תלמיד רח בגיל 17 כשראה לראשונה בחייו סרט, מאן הוא משעשע מסנסונס המאוס של ההבנאים קארל רייזר, אוו חופני ורוכסר ברסן, שניים מבכירי באי תולדותיו, גרוב קלאס (מלחמת הכוכבים) ופרנסס פ. קרופולד (אסוקליפסה עכשיר) שהפיקו כעבר את סרטו של קוראסו "קמריש" — נהגמו לעודת שריר, והסרט הוא קומדיה קציה עם אולפני, האוסריו של קרופולד צולם ביום, רובי פנחה, עם צוות עוקפים יקנים, משימה! בני במשפחה ובדיקנות, שילוב של ריאליזם דוקומנטרי ותיאטראליות מופגנת ופזיזת, כמו חיי הגיבור עצמו. שריר ניסה להבין את המתירות באופיו, למצוא בן אחרות מוסר, שוקן, אמן תרבותי, ציבורית, לוחם, איש משאחק והמו תריסטיסטיס אל שניסה להקד על כל העולמות. שריר אמר שהגיע אל דמותו של מישימה כי זהו דמות שזדה עליו להמציא — אלמלא היתה קיימת.

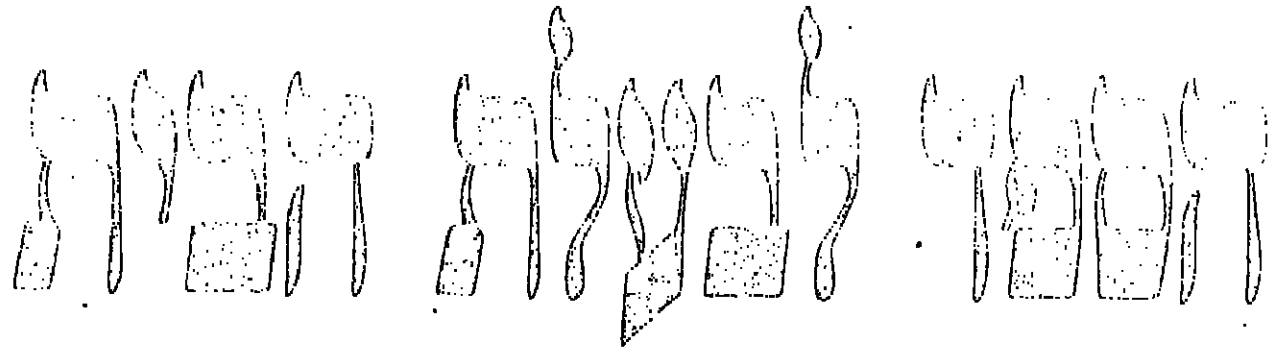
אחרי, לאגוד, שפגש את מישימה מספר עליו, כשמישימה נכנס לחדר כולם הסתכלו עליו ככל שחקן פרטי בסרטיסוקס או ככתיבתו חרובים נראים כמו לפני התמונצות או תפישות. כאמן, מישימה ניסה לגשר בין ההרמוניה לאחוזת העולם, אך מבחירו של חתא איש איום, היו לו תרעה מספיק, אך אף לא אחת מות לא יצגה את אחרותו, בוכנת הקרן ניסו להחזיר את כל המסכות, כדי להקשות את התעלומה המרעית של חייו, אבל גם חשיפה זו לא הסכירה את תולדותיו.

צבאי תאמנות לקיסר ויכלו להצילת ברוק כמישימה עצמו: פטרוס, נאמן לרוח של יפן המסורתית, לרבים סימן את התגלמות האדם היפני של מאו, או, אף שמעטים הבינוהו, בפרט לא בני הדור הצעיר, שהיו כבר שבוים כוחות מערביות נוסח מתחבת לירי המרוח.

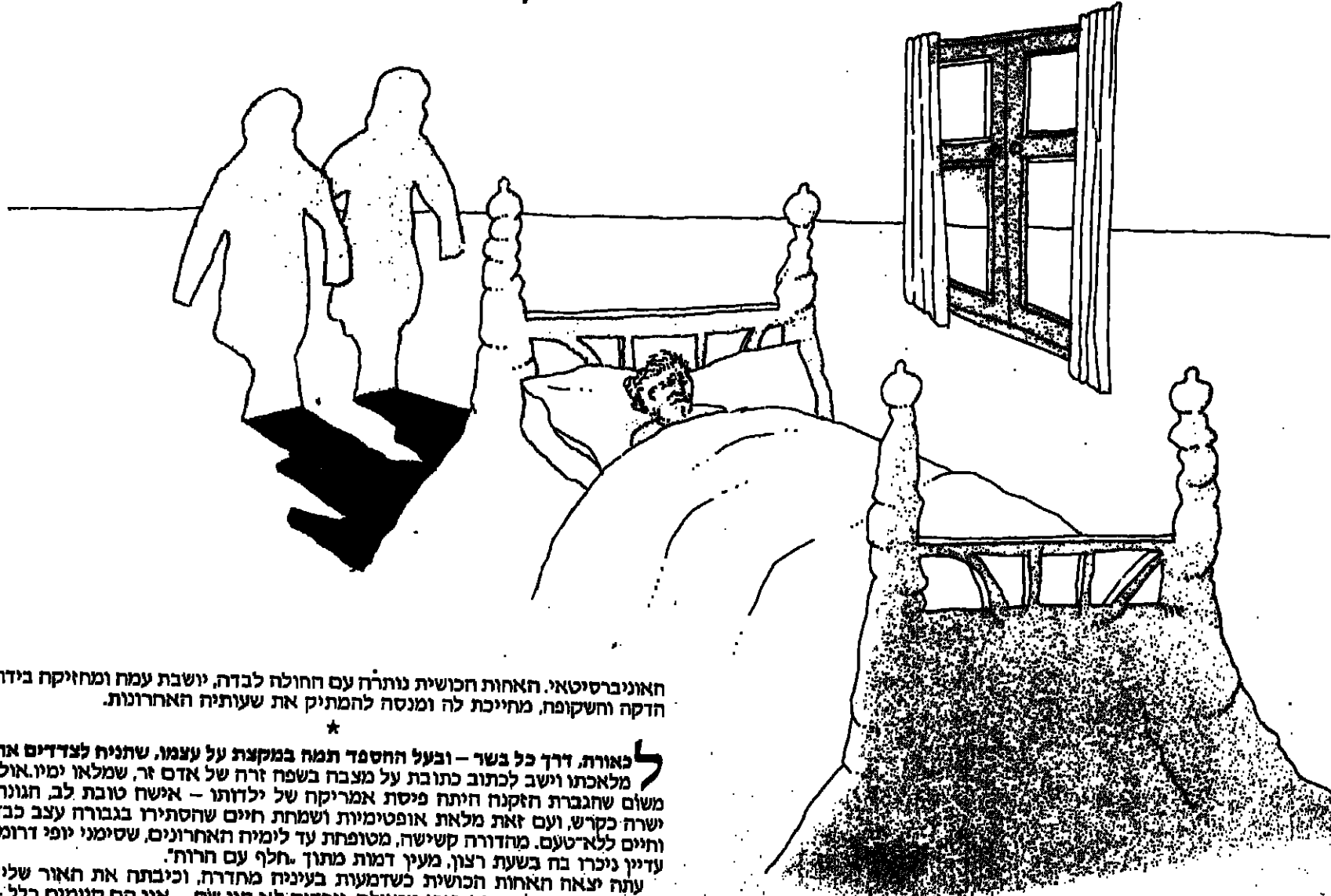
קודם לניסיון ההפיכה הצבאית, שזחה צעד נואש, הוא ניסה להבין את החברה המערבית וערכיה, ניסה לחצות את הקווים בין מזרח למערב, למנו, לגשר. מעם אף אמר שהוא אוהב את כתבי הספר הומאס מאן, אך היה רוצה להיות כאלוים פרסי, למרות זאת היה שובי ליחסי שבואדאכה למערב, בו ביקר פעמים אינספור, ואף החזיר עם המוחאי מנגיל ויליאמס, ועם הסופר פרנמן קפוט, אך הקונפליקט הפנימי לא מצא אצלו שום מיוון. הוא נשאר מסורתי, לוחם, אכזר מוח, כשנשען על ערכים שפגשו את הדגל, אסילו במרשנים יפניים, שורשים, נשמות, היו בתרבות הישנה, מישימה היה רומנטיקן ללא חקנה, רמת טרגית, כמעט מטסטית, ודן קיושט שמלחמתו אברה מרגש איש שלא יכול היה לגשר בין תרבויות, ולא הסמיע את הלא התרבות, למרות שוך למנגון מערכי מות עם כרסאות עוד ככדות ופסל של אסילו בחצר.

חטיפת שר ההגנה היפני

הוא היה פוליטיקאי איש יופי, או תלמיד נאמן ליפן ולתולדותיה שלח חזרה מעולם המיוסר הצבאי אותו להחלית באיראליים נעבים, וניהם שגגול גאולה אישית גלחם: ער, רחם, בהשפעת, הפערות ובקטטיליות, בגמגמ תחריש שוחה ביון, שאחר מחלפת תעולם דגל ולא בשל חתתו דמותו של פוליטיקאי שהיה ידע לתוסף גלחם קימין

מאת שלמה אהרונסון

האונגרית. האחות הכושית נותרה עם החולה לבדה, יושבת עמו ומחזיקה בידו
דקה והשקופה, מחייכת לה ומנסה להמתיק את שעותיה האחרונות.

לבאור, דרך כל בשר - ובעל החסד תמה במקצת על עצמו, שהיה נלדדים את
מלאכתו וישב לכתוב כותב על מצבה בשפה זרה של אדם זר, שמלאו ימיו אולי
משום שהחברת הזקנה היתה מיסת אמריקה של ילדותו - אישה טובה לב, תנונה
ישירה קרש ועם זאת מלאה אופטימיות ושמחת חיים שהשתירה בגבורה עצב כבד
והיום ללא רשעם. מהדורה קשישה, מטופחת עד לימיה האחרונים, שסימני יופי דרומי
עדיין ניכרו בה בשעת רצון, מעין דמות מתוך חלף עם הרוח.

ענה יצאה האחות הכושית כשדמעות בעיניה מתדרת, וכיכבה את האור שליו
המיטה. חב וחכלה טרם חזרו מטיולם, ונכדים לא היו שם - אין הם קיימים כלל -
בשעת הפטירה. עוד מעט ישובו, ויתחילו בתכנות, יתקשרו עם מנוכרים של נכסי
דלא-ניד, יפנו את שארית חסדולת שנעברה בבית, ויתעופפו להוטות. בודאי
שיתאבלו, באמת ובתמים, אבל בגושה אמריקני של ימינו. קצת ענייני, בלא תגובה
יותר, שכלתנו, וצמוד לצדדים תפרקטיים של האירוע המצער, בשכלם אף תפסו את
הסדרה של בת-אחורא דרומית, שגילה בעולם שאבד ואינו, אשר חונקת להעריץ
בעל מושב, מלומד, איש ספר וסדר, אבי ילדה - שישב מחצית ימיו בארכיונים
ובספריות באירופה, במחצית האחרת טרח על עבודותיהם של תלמידיו כאן
באונגרית, עד שנרדם לבסוף על מכתבו.

תגברת הזקנה לא ידעה במה נעוץ בעלה, שהיה חסידיון כלכלי מעל-שם, אבל
כידה אותו בשל הליכיותו, ספריו וכתביו, ידו שדמיתס בהרצות כדי לחסוך
בתוצאות ולחדדות עמו בעמלו. בנאחם יחד לארכיונים באירופה וינעו בת-אחורא
דרומית או לספוג לתוכה את מראם של פרחי הגרנים האדומים על מרפסת חומתם
המפוררים בגאפליק לפקוד עיניים גדולות ותמימות - אך רגשות - למלחמת
המונים של מל קלי במדינותם של צרפת ושווייץ, למחוא כף כללה למראה חגים
של רסאי, ולדאוג ללא-חירף לשני הצדדים חסידים שנתנו מאחור בדי-קרובים
ואומנות. במשך השנים החלו חסידים מלונים את חוריהם לכל מינות אירופה, בחוש
חזק, ומשעלה בעלה בנסים, המעלות האקדמי והכספי, היו חילדים לבגידותיהם
המבקרים לתאמת בגישת חישה, שאך החלה מתאוששת מן החורבן שהביאה על
עצמה במלחמת העולם השנייה.

אם נשארה אסירת תודה לבעלה, למותה שהקנה לה מינה מסודרת ומנוחה
בועל מורדי ומסוכסך התבוננה באחיה, אך לא בלי בקורת בקולגים
תפרתים המתחילים של מרפ סקוויל, חוש יפה בקנאותם של חבריו המתחשים
באוקספורד ובקימברידג', והשתולה על מן דרכם כדבוק אותם באופטימיות
ובשמחת חיים האמריקנית שלה. היא שמרה על אופטימיות זו כלפי חוץ, כאשר בגר
חבן תכונה, נחמס לאל-כחול - תמליל לא חסר כל בגיד דרומי-למחצה - ולסמנים
וליוונה אותו לאותו בית מנוחות שבו תיטטן מחר.

אחרי-כך נסתר תבעל כל מיני זיוס החלו יושבים אצל מכתבתו, בחדר עבודתו -
קודש-הקדושים שחשכו לאחריהם, רבים מהם באו לתקופות קצרות וחלקם כיום, אני
יושם כאן תקופה ארוכה וחסידה חזק, בימי דומה יותר ויותר, לחדר עבודתו
של מרפ סקוויל חממה, כעלים ירדמתי על גבי מכתבתו, ומצאתי עצמי מקסוה
בשמיכת צמר, שאשת קרובה ל-80 שנה ושמה על כתמי בשעת לילה מאוחרת יותר
ואני לא נאקטו למחשבות אחר-כך כלהביד נקי בשתי אצבעות ככל שהרבה ליבר
חזק מעמלני וחלשני יותר ויותר, החלה להשתגע שיעל גובר וחלף, שלא מלס
בו לעשה חבן ושקופה יותר ויותר, החלה להשתגע שיעל גובר וחלף, שלא מלס
מאונן חבן שיתלן חשבונות מחווא - עד שבה חביתו ודבר על כמה
לחבוק אצל רומא המשפחה, חגיגת חזקת סירבה - אלו ידעתי, אחרת כל לפני
שבעות אחרים, ואני מוכנה.

מקום, יפה כל לשון לעיניה, אם אומר אדם ללמד -
מוטב לו להרבות, ואם לחבב את ירושלים על בשר -
ראוי לו שיספר.

חבל גדול בין הרצאה לסיפור הוא של תמיה
לחיות מבוסס על איזו אמת מדעית, ואילו חסידיו ושי
להפליג קצת אל עולם הדמיון, בלא לדאוג תמיד לרקוס
של דברים. מקובל לחשוב כך, אבל על המדויק
הירושלמי להיות מצויד בידענות - ובחכמת חסות
אמנם רצוי הדבר גם למדריך בכל מקום אחר. אני
בירושלים הוא בגדר חובה. ירושלים היא החסידות
בכבודה ובעצמה, ואסור לספר עליה ככל העולה על רוח
כאילו היתה מרי דמיון ספרותי. ציבור המסירים יתון
תמיד בין המדריך הידוע לבין זה שמשתה איתו סודות
בידו. הבעיה היא, כאמור, איך לחגוש את המדע בכל
נאח.

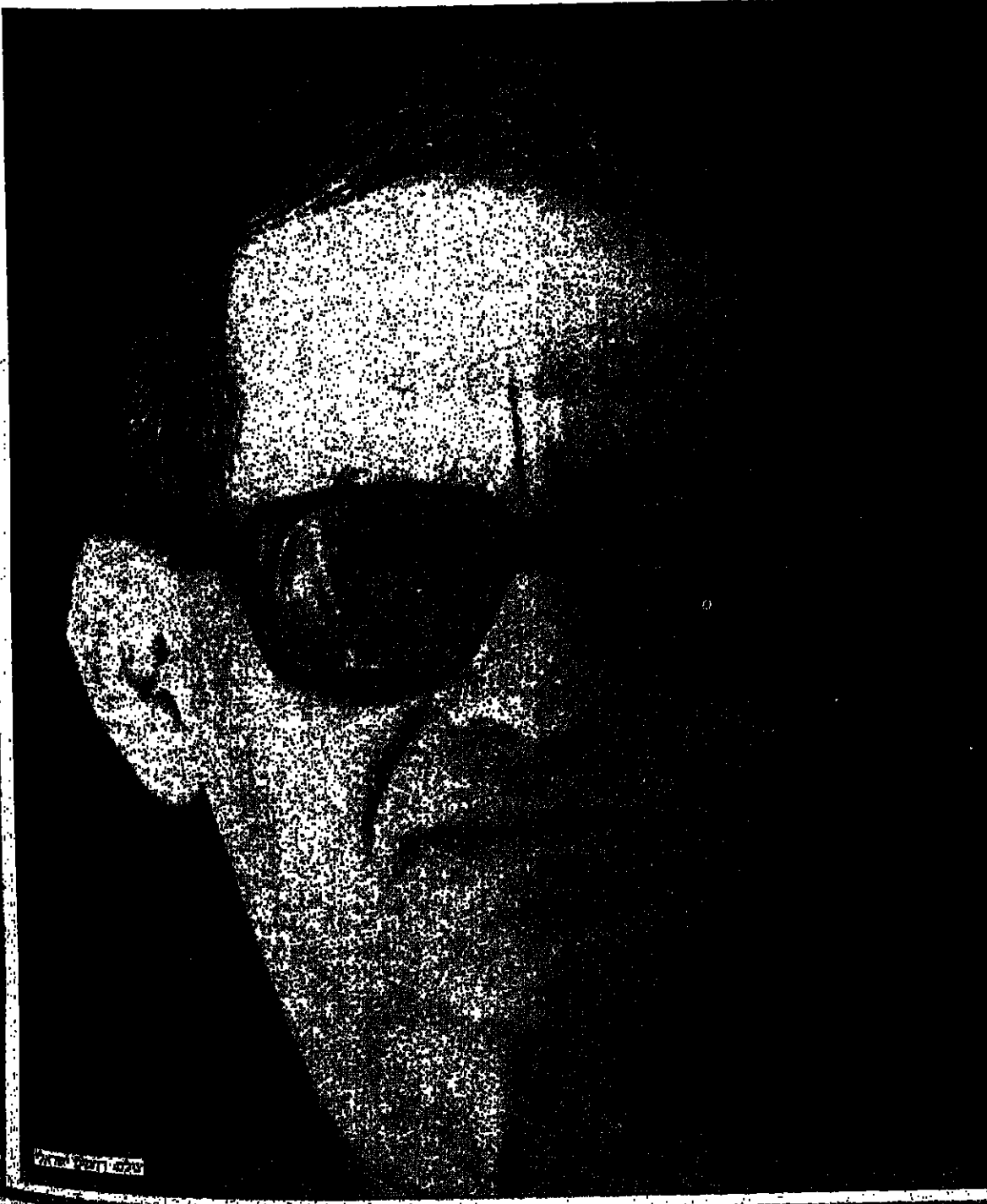
עיר של אמונות

לאחרונה: צריך לחבין דבר אחד שעת שאתה מדריך
בירושלים: אין זו עיר של ביוליים או של תעשייה אלא
עיר של אמונות. יותר מדי קולות של תמיכה שופות
ופעמונים מצלצלים כאן מכדי לחסות את חזקת מועיק
זה. למה הדבר דומות כאילו יספרו לך על חזקת העתקה
שטובה היא רק לקנות בה כעלים טעימים ושכריות.
אמנם יש בה כעלים ושמן משובה, אבל יש בה דברים
אחרים שבעולם יודעה היא בכל העולם, בקרב עמים
רבים.

נכון שצירתי כאן מעין דמות של מדריך אידואל,
כלל חמקולות. אף נכון שבמצאות נראים הדברים
אחרת. יכול אדם להיות בעל לשון ולא דען, ויכול שיהיה
אחרי-העיר ולא בעל לשון. אבל מטריה היתה לא
להצביע על מדריך מושלם שאינו בנמצא, אלא על תכונות
רצויות של מדריך. חוראתו ונצות לא תועלתו כאן, אף
יכול לחזות למדריך שאינו בעל-לשון, אלא בעל-לשון לחיות
ולחיות בעל-לשון. ואיך יכול לחזות לבעל-לשון לחיות
ידען, אלא אם כן יעשה לילתו כימים בקריאה, ויכול
לעצמו את כל החסר לו. כמובן, שאיך יוכל ליש
למדריך ירושלמי המתנגע כל ימיו לתל-אביב, לאחור
את ירושלים. חעצה היחידה שיש ללעץ למדריך כזה היא
לעבור לתל-אביב ולחזיר שם.

אני כשלעצמי מאושר שניתנה לי הזכות לחזון
אנשים בעירי. מלאכת החדר מושלמה אצל את
כתבת השירים על נושא ירושלים (וכאלה רבים בספרי)
מאושר אני לראות את אותות העניין בפניהם של
מקשיבים לי, יש חוכות את ירושלים בידיו וחממה
ברגלי. אני מוסיף לנסות את תלי האפשרויות.

יפה

אני אין לי שום תעודה המתירה לי לעסוק
בהדרכה. אבל לאחר שנים רבות של
חזקות לומר כמה מלים על עיסוק זה
שהפך לחלק מחיי. לאמיתו של דבר
התחלתי לעסוק בהדרכה גם לפני שאני קבוצת
מסירים עמדה לפני. התחלה מדריך הייתי את עצמי
בהכרת ירושלים תוך כדי שוטטות לשמה. משום משום
שאהבתי את השמחות ואת השמחות, ואכן, בלא
אהבת ירושלים אין אדם יכול להדריך בה.

יש מי שעומד לפני בית ירושלמי ויש ורואה רק את
העוואב שבה. ויש מי שעינו תועה בין חלונותיו ומחירה
מי חשקין מחלונות אלו מאח שנה לפני כן. הראשון לא
יגיע לעולם לכלל הדרכה, ואילו השני נוחן באותה
סקרנות המדבוקה גם את שומעיו. נמצאתי למד שרק
אותם השומעים המבחינים באהבתן האמיתית לדבר
שאתה מלמד עלי, רק הם עשויים להתפתות אחריך
ולאחוב אותו גם הם. במלים אחרות, צריך שיהיה יחס
בין המדריך לבין האתר שהוא מספר עליו, חלוקות
לדעת כיצד צמחה שכונה על שדות של חיסה ולבין
בוסתנים של איתים ותאנים - סופה שמתעוררת גם בלב
השומעים. אסור למדריך שיעמוד לפני ציבור
כארכיאלוג או כמנהגס עירוני, אלא כאחוב שחור אל
המקום שממנו יצא.

להיוולד בשנית בירושלים

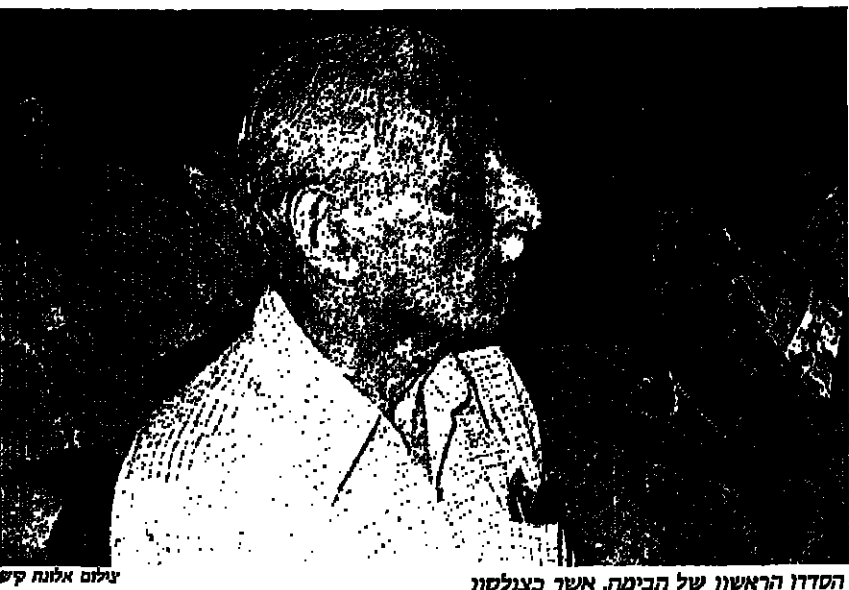
לולדתי בטבריה (והיא העיר החביבה עלי ביותר אחרי
ירושלים), אך הגעתי לכאן בגיל חילדות וירושלים היא
בית-גדולי. גן הילדים, בית-הספר היסודי והתיכון ליו
את חיי הצעירים, ונשואי וילדי - השלימו אותם עד
לאותו גיל מבוגר שבו שריו אנוכי עתה. כל אדם עובר
בחיוו כמה וכמה לידות. לידת השנייה היתה בירושלים.
ולכן אני יכול לטכות לז חסדי-לדות, נעורים ובגרות,
וכל מה שאושר אני לפני שומעי טבל באותו חסד, עד
שחלף מן השומעים, שבאו לכאן מרוחק, דומה עליהם
כאילו אף הם עשו כאן את ימי ילדותם. ולכן, יפה לו
לאותו מדריך שסיפירי-חילדות של עוטפים את
התאריכים ואת המאורעות שעליהם הוא מדבר, יש בכך
כדי לקרב את השומע, בלב כל אחד מאתנו פועמת
מטטלניה, וכדאי לעורר תחושה זו של מטטלניה. גם אם
מזומה היא.

וכך מוסיים אנו אל סגולה שנייה שעל המדריך להיות
נוחן בה היא - שלשנו תחין סיפורי וצורית ככל
האפשר. אמנם דברים אלה נדרשים מכל מדריך בכל
מקום, אבל בירושלים הם הכרחיים. חכלל הוא: ככל
שהמקום הוא ישר-נוש, כך צריכה חלשון המתארת אותו
להיות חיה ורעננה, כדי לחיות את האבנים המתות ואת
המראים חשבורים. תשאלי: וכי צריך איש-מדע חמרה
על פרק מפרקי ירושלים להיות יפה-לשון
התשובה היא: גם לאיש המדע רצוי הדבר מאוד. מכל

להיות
מידוך
בירושלים

מלך סין אל-חל

ידיד שלי (68) מורה במלואת, משרד, לימד בבתי-ספר
תיכונים בירושלים, פרסם תשעה ספרי שירה וארבעת
רומנים. ספר שירה, חרש שלו יופיע בקיבוץ הוצאת
דמריה ביתר, אשתו, בתיה, בת נחל וחרש שני בנים ובת.

הסדרן הראשון של הבימה, אשר כגולסון

הבימה זה צבי פרידלנד

קיבלתי משכורת של כ" ל" בחודש. כלומר לא תמיד, כי לפעמים לא היה כסף בקופה. אבל זה לא גרם לשביתות או למרידות. היינו משוגעים לתיאטרון. שאלתי את קצלה ועכשיו וקצלה חייה ואמרה אני כבר בפנסיה. אבל אין יום שאני לא מתקשר לתיאטרון או לאנשי זה בדם. כעלה של מלכה גיטליס היה פרעל במה ומאוחר יותר נעשה מנהל הבית וצורף לחברי ההנהלה. בשנת 1963 נסטר מלכה בריקשה את מקומה כמנהלת הבית. מה זה להיות אם הפיזה מלכת אומרת — זה להיות אמת. לראובן שהתדרים היו נקיים ואם צריך לתקן משורר לפנות ליתרשע ברימן. המכחן כקבלן שלנו מאז 1936 אכיר היה הארכיטקט של בית הבימה. יהושע הגיגי צחק ואומר אין אכן בניין שלא עברה את ידי... מלכה מסייפה אני מכירה כל בן אדם, את החתימים ואת הצעירים. לא רק לניקיון ולסדר ולבגדים ראויים. הצעירים באו אלי כדי לקבל ייעוץ ותמיכה והחתימים כדי להודיע מלכם את המרידות. כאשר לא קיבלו את התפקיד הנכסף, צבי היה מלך הבית יחד תואר ומרשים. איש לא העז להתנגד לו. קשה לתאר היום שאיש אחד היה כל כך פעיל בכל כך הרבה תחומים. אך השעות היופות שלו היו כשראה את דליה. בזו הקטנה, יושבת באולם ומקשיבה להסבריו, והוא נביש אליה מדי פעם כדי להגיד אותה כי התרגשה מסענה מסיימת עד דמעות. חבתי הבימה הוותיקים, חלמדי של צבי פרידלנד הצעירים שמכירים את צבי רק ב" גרש, שליט, סדרן, מנהל ובחלל מערבי. הכל או תיאטרון היה בשור' רוטשילד, ואני רבה צבי פרידלנד.

העיקר שחלל ייראן כאילו לא הסתלקה

ראש כחול

העיקר שחלל ייראן כאילו לא הסתלקה. אחר כך צירד לערוב. הרבה צבעים ונהג ראונו בלונדון וגם שחור. הצבעים הבולטים הם השחור משחור מנוסח של כחול, ושראיתם נכון וחארות. כנתיים הבנים, כמובן שכלי לאקו וקום איאשש. לחוצה לחוצות מרשימות כאלה. כלומר מעט, ודק צבעוני. חוצות תראו כולם. גם ראשי על המפה.

אופנה

ידעם מה זה רוק. ידעו כלומר שיש דקו. גם אני לא ידעתי. אבל חצוני את המריקות הזאת בקצית אילון. כרמינגו והאשמים לחיגור הם שני מעצבים צעירים מיום הנהגה.

המורד. שלום בית. ויבא לתושביה להודיש ימים. לחתונות

חיה יוסף

חיה יוסף

קרבות חנים

בין ביוני 1953, היום לפני 33 שנים, הוצא להורג אתל ויליאם רוזנברג על כיסא החשמל בארצות הברית. זאת הייתה שעתו הגדולה של השופט היהודי אירינג קאופמן אשר גור את דום של הוג רוזנברג. עד היום לא ברור האם אתל ויליאם היו מרגלים לטובת רוסיה והאם הם נסחו לסובייטים את סודות מחקרם במדע הגרעיני. אתל ויליאם היו בין טובי המדענים בעולם. הייתה זאת תקופה של רדיפות וכיזוי על-ידי גז מוקדאמתי. אתל ויליאם, מליטי נשמה ונאצית, אשר מצאו את ביתם בארצות הברית, היו חברים פעילים במפלגה הקומוניסטית. לאחר שהחלו לעבוד בחקר הגרעיני וכשגולד בנם מיכאל, הפסיק את כל פעילותם במפלגה. אך לא החירו את פנקסי החבר שלהם, ויליאם המשיך בחברותו באיגוד המדעני של המתמטיקה. כשנסע משטר מוקדאמתי לא ידעו יותר שקט ומנוח, ואף לא ידעו איך עקבו אחריהם. אתל ורוזנברג סבלו במכתבה האחרון לפני ההוצאה להורג: "אני כלילי רועות אך אמות כבבות. ילדים ואני הננו הקרבנות הראשונים של הפאשיזם האמריקני..."

לוג רוזנברג היו שני בנים מיכאל בן 7 וירובש בן 3. אחרי שהודחו נעצרו והועברו הבנים אל קרובי משפחה, ומאוחר יותר לפנימיה יהודית בברוקלין. ילדים הם במעצר 8 חודשים ואתל שבעה. עד פתיחת משפחתם כושפות בידי אירינג קאופמן, בחרו בשופט יהודי כדי לנפוע האשמות באנטישמיות. השופט קאופמן נהג באימבולנט ואישיקוף ומורגש היה שברור לו כי הם, אתל ויליאם, שלמו את המחיר על חיותם יהודיים קומוניסטים. פליטי גרמניה וסורתי מחזקי גרעיני. דבר אחד, לפחות, ברור היום — גם אילו היו הרוזנברגים קשורים במדינה כלשהי ברשת ריגול לטובת רוסיה לא הגיע להם גור דין מוות. עד לפני מעצרה של אתל סבו ויליאם במכתבו לאחותה, "אני מוצא את עצמי במצב ביש ביותר, מבלי להיות אשם בעיני לא אחת מן האשמות ובפסע כלשהו..."

ילדים ביקשו ממשפחתו בכל לשון של בקשה שתעמוד לצד אתל והבנים, ושיאמינו שהוא חף משפח. או עוד לא ידע שגם אתל תיאסר. משפחתו של ויליאם עמדה לצדו, וגם לאחר מעצרה של אתל החזירה אמו של ויליאם שום חפים משפח. וכי על המשפחה לבקש בכלא ולשפל בביתם אמו של אתל, לעומתה. הייתה קיומנית בשנאתה אל ויליאם, וכחכה לבתה בכלא. בעלך הבנים אתל לצד אתל, הוא מרגל, ועליך לעזוב אותו..."

גם יחס אל שני הבנים היה רבני, קי ומושפע מן המסור שאפיין את משטר מוקדאמתי. כשנעצרו ויליאם (מן הדיוק) ואתל נאסרה הרגיש שעולמו חרב ופחד ותנגנו ללב. אך גם זה היה נכוח שכל האשמות תופרכנה והוא ואתל ישוחררו מן הכלא. אתל ויליאם ישבו בבתריכלא נפרדים. אתל נכלא במחנה גידולים למות בכלא סניטסינג המטה והייתה בכלא. ניסו לטווח ממנה ודראה, ואילו השלת אשמה על בעלה. רגננת הגדולה הייתה לשלום הבנים. הם לא יכלו להתערב בשום תחלטה לגביהם, מי יטפל בהם ומי אחראי להם. הם ידעו שהמריקות, המקדאמטיסטי, המנע מחבריהם, ואפילו משפחתם, לעמוד לצד ויליאם, ואכן, חתבר, מאוחר יותר, שרוב חבריהם וגם חלק מבני משפחתם לא רצו לסכן את ביטחונם על-ידי הודות התכלת הקרבה לאתל ויליאם. שבעים אחרי תחילת המשפט, ב" 6.8.1951, גידונו אתל ויליאם לפחות, שנתיים וחצי נקשר האלץ נגד תחלטה זו.

חלוק נדרר מבית לבית וחיו אומללים מאוד. מיכאל מצא מקלט לפני מוקדאמתי. שעות רבות עקב אחרי כל התכניות, אך שמו של אביו מורפול, שהיה אחראי לכתיבת מסמכים, נחקק בוידונ. אבל מורפול ואשתו אנה איבדו את שני ילדיהם בלידה. אנה הייתה מורה ומחנכת, ואביו סופר, רועות, אינטליגנטי, מלא חומרי ואנושי מאוד. הוא עלו למשפחה וחבריו ביקשו לקחת את שני הבנים לביהם, אם כי לא היה שום קשר בין שתי המשפחות לפני כן. אחרי תוצאות הורג של אתל ויליאם קיבלו אנה ואביו רשות לאמץ את מיכאל ורוזנברג. שני הבנים מצאו בית הם ומגן אצל הוריהם המאמצים. לאחר שעברו עליהם לירות כח קשת, בשנת 1973 התחילו מיכאל ורוזנברג, לאטו, עדינות, מכובדים ועובדות על גורל הוריהם, נמכת האחרון לפני תוצאות הורג כתב ויליאם לביתו, תוכר תמיד כי אנתו חפים משפח ומשפחני נקי...

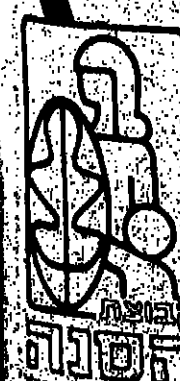
אנתו בנכיס" זה שם שפרס של מיכאל ורוזנברג לזכר הוריהם. חסר נכנס מתוך גאות קל הוריהם ומסור בנשמה ומחאה על התנגדותה של משפחת ארצות הברית, שבה את דעתם של שני המדענים למען, הנגה על החוק מאור, שבידי כשמיאמיאם קשורים ואכזרים עומדים בראש הממשל ומסיקים גורר מראשן. קראת הספר הינה חובת הן לגיל צעיר היסטוריון מפני שהוא כתוב במלך, ובתוכה של ורוזנברגים הם תעודה אנושית מרגלת. הספר "אנתו בנכיס" יצא בשנת 1976. כדראה אתל: Ballantine Books, New York.

היום יותר מתמיד
ביטוח
עושעים
ברהסנה.

חשוב לעשות ביטוח
בחברה גדולה, בטוחה ואמינה -
קבוצת הסנה

כי מה שבטוח - ביטוח ומה שביטוח - הסנה.

- הסנה — חברה ישראלית לביטוח בע"מ
- צור — חברה לביטוח בע"מ
- החברה הישראלית לביטוח משנה בע"מ
- רוחם — חברה לביטוח בע"מ
- שמיר — חברה לביטוח בע"מ
- בידמו — חברה לביטוח בע"מ
- שמשון — חברה לביטוח בע"מ
- דקלה — חברה לביטוח בע"מ
- חברה מסוגלת
- החברה הישראלית לביטוח אשראי בע"מ

מלך מן אלה

